

[Pelle Voigt]

»Hvornår traf man i NATO beslutning om den NATO-øvelse, der virkede som dække for det amerikanske angreb på Libyen, og som ifølge det britiske dagblad The Guardian den 18. april 1986 indbefattede deployering af de amerikanske krydsermissiler i Greenham Common og Comiso og Pershing II-missilerne i Ulm og Mutlangen?«

Svar (7/5 86):

Forsvarsministeren (Engell):

Jeg er ikke bekendt med nogen NATO-øvelse, der skal have tjent som dække for den amerikanske aktion mod mål i Libyen. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at de amerikanske krydser- og Pershing II-missiler i fredstid er underlagt Commander in Chief US Europe.

Spm. nr. S 1029

Til *forsvarsministeren* (28/4 86) af:

Pelle Voigt (SF):

»Hvordan er det fysisk muligt, at Danmark som hævdet af regeringen ikke havde kendskab til det amerikanske angreb på Libyen før efter, at det havde fundet sted, i betragtning af Danmarks tilslutning til NATOs efterretningsorganer og det integrerede kommunikationssystem (NICS)?«

Svar (7/5 86):

Forsvarsministeren (Engell):

Jeg kan oplyse, at NATO som sådan ikke har et efterretningsorgan, men udelukkende baserer sig på oplysninger, der frigives til NATO fra de enkelte NATO-landes efterretningstjenester. De pågældende efterretningstjenester beskæftiger sig ikke med den militære planlægning, der foregår i og/eller foretages af de enkelte NATO-lande. Jeg kan desuden oplyse, at NATOs integrerede kommunikationssystem (NICS) alene har til opgave at formidle NATO-informationer.

Da den amerikanske aktion over for Libyen var rent national, var ingen NATO-organer involveret.

Spm. nr. S 1030

Til *forsvarsministeren* (28/4 86) af:

Pelle Voigt (SF):

»I hvilken udstrækning har NATO-kommandoled som Saceur, Cincusnavour i Napoli, Cincsouth og kommandoen for spionflyet SR-71 i Stuttgart medvirket ved gennemførelsen af det amerikanske angreb på Libyen?«

Svar (7/5 86):

Forsvarsministeren (Engell):

Jeg henviser til min besvarelse af spørgsmål nr. S 1029.

Spm. nr. S 1031

Til *forsvarsministeren* (28/4 86) af:

Pelle Voigt (SF):

»Hvordan gennemføres i NATO den praktiske skelnen mellem kommandoled som Saceur, Cincusnavour og Cincsouth, når de optræder som amerikanske officerer, der leder f.eks. et amerikansk nationalt angreb på Libyen, og når de samme kommandoled fungerer i NATOs integrerede samarbejde?«

Svar (7/5 86):

Forsvarsministeren (Engell):

Saceur har ikke i fredstid kommandobeføjelser, eftersom NATO-kommandoernes beføjelser først træder i kraft ved nøje definerede procedurer; bl.a. forudsætter de beslutning i NATO-rådet. Da NATO-stabe og nationale stabe desuden er klart adskilte strukturelt såvel som fysisk, er det helt uproblematisk at skelne mellem, hvornår en given kommando fungerer som led i NATO-systemet og hvornår som national myndighed.

Spm. nr. S 1032

Til *udenrigsministeren* (28/4 86) af:

Pelle Voigt (SF):

»Har udenrigsministrene i EPS-samarbejdet drøftet den kendsgerning, at den britiske udenrigsminister, Sir Geoffrey Howe, allerede den 8. april i år – ifølge viceudenrigsminister Baroness Young som citeret i The Guardian den 19. april 1986 – var bekendt med den amerikanske præsident Reagans planer om et bombeangreb på Libyen og ansøgningen om at måtte anvende kampfly fra britiske baser til angrebets gennemførelse?«

Begrundelse